

havde rejst i forhold til miljøstyrelsens fortolkning, og at han derfor på daværende tidspunkt fandt det rigtigst, at foreningerne tog et møde med miljøstyrelsens direktør.

De samvirkende danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger meddelte i et brev af 31. januar 1979, at de den 25. samme måned havde haft et møde med miljøstyrelsens direktør vedrørende kravet om rensning af drænvand for okker, og at det ikke havde været muligt at finde frem til en løsning på problemerne, hvorfor foreningerne så sig nødsaget til at fastholde deres ankeskrivelse af 24. november 1978.

På et møde den 27. marts 1979 i miljøministeriet med landbo- og husmandsforeningerne var der enighed om, at sagen rejste en række praktiske og økonomiske problemer, som skulle belyses nærmere. Det aftaltes, at miljøstyrelsen hurtigst muligt skulle gå i gang med dette arbejde, formentlig bedst ved at nedsætte en arbejdsgruppe.

Miljøministeriet, departementet, anmodede den 19. april 1979 miljøstyrelsen om at udarbejde en redegørelse om de praktiske og økonomiske spørgsmål, der er forbundet med dræning og afvanding i relation til afledning af okkerholdigt drænvand. I skrivelsen til miljøstyrelsen foreslog departementet, at miljøstyrelsen nedsatte en arbejdsgruppe.

Ved skrivelse af 28. maj 1979 meddelte miljøstyrelsen, at styrelsen havde besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe, og styrelsen indbød landbo- og husmandsforeningerne m. fl. til at lade sig repræsentere i arbejdsgruppen.

Den af miljøstyrelsen nedsatte arbejdsgruppe, det såkaldte »okkerudvalg«, har den 26. august 1980 afgivet redegørelsen om de praktiske og økonomiske spørgsmål, der er forbundet med afledning af okkerholdigt vand fra drænings- og afvandingsanlæg.

I redegørelsen indstilles det, at der etableres en forsøgsordning over f. eks. 3 år til afklaring af forskellige spørgsmål, hvorom der hersker usikkerhed. De omhandlede spørgsmål er:

- den præcise beliggenhed af de arealer, der ved afvanding antages at afgive så meget okker, at bekæmpelse er påkrævet
- de forskellige okkerbekæmpelsesmetoders effektivitet, praktiske drift og omkostninger

- hvilke grænseværdier der skal fastsættes for at sikre, at recipientmålsætninger ikke tilsidesættes.

Den foreslåede forsøgsordning indebærer, at der inden for en del af det okkerpotentielle område etableres en godkendelsesordning, således at der, før et dræningsprojekt iværksettes, skal ske indberetning. Ved godkendelsen skal der kunne stilles de vilkår for dræningsprojektet, som måtte skønnes fornødne af hensyn til okkerbekæmpelse.

Til foreståelse af forsøgsordningen foreslås etableret en styringsgruppe. Endvidere foreslås etableret to undergrupper under styringsgruppen, dels en teknisk undergruppe vedrørende de konkrete okkerbekæmpelsesforanstaltninger, og dels en kortlægningsgruppe, der på baggrund af et undersøgelsesprogram skal stå for kortlægningen af de højpotentielle okkerarealer.

Det foreslås, at det offentlige afholder udgifterne til anlæg og drift af okkerbekæmpelsesanlæg, der etableres i forsøgsperioden.

Endelig foreslår miljøstyrelsen, at det sikres, at der ikke sker strafforfølgelse af landmænd, der omfattes af ordningen, såfremt disses afvandingsanlæg skulle medføre okkerforurening.

Fra landbrugsministeriets side er det i redegørelsen bl. a. bemærket, at spørgsmålet om, hvilken retstilstand der skal gælde i den 3-årige forsøgsperiode - jfr. miljøbeskyttelseslovens § 17 - snarest bør afklares.

Det fremgår af redegørelsen, at landboorganisationerne har gjort deres tilslutning til indstillingen betinget af, at det tilkendegives, at miljøbeskyttelseslovens § 17 af miljøministeriet fortolkes således, at okker, der udledes i forbindelse med afvanding, ikke omfattes af § 17.

I anledning af henvendelsen af 24. november 1978 fra landbo- og husmandsforeningerne bemærker miljøministeriet, departementet, indledningsvis:

Ifølge vandløbslovens § 2, stk. 1, har benyttelsen af naturlige vandløb til afledning af vand fortrinsret for al anden benyttelse af vandløb. I forlængelse heraf bestemmer vandløbslovens § 3, stk. 1 og 2, at det er tilladt enhver grundejer at sænke grundvandet på sin ejendom til den for dyrkningen nødvendige dybde ved almindelig udgrøftning og dræning med afløb til betående vandløb uden anvendelse af pumpelanlæg, samt at det